

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3298/2024
25.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Марија Александров, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., кога заступа Ивица Костић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2809/22 од 09.10.2023. године, у седници одржаној 25.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2809/22 од 09.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1471/20 од 06.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца да се обавезе тужени да им на име дуга исплати 71.765,00 динара са законском затезном каматом од 05.08.2020. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженом солидарно накнаде нужне трошкове парничног поступка од 57.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 2809/22 од 09.10.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Врању П 1471/20 од 06.10.2022. године у ставу првом изреке, тако што је усвојен тужбени захтев тужилаца и обавезан тужени да им на име дуга исплати 71.765,00 динара са законском затезном каматом од 05.08.2020. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу другом изреке првостепене пресуде и обавезан тужени да тужиоцима плати трошкове парничног поступка од 95.042,00 динара при чему се на трошкове заступања од 85.000,00 динара обрачунава законска затезна камата почев од извршности одлуке до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима на име трошкова другостепеног поступка плати 36.542,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови којима тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 17.06.2020. године, а вредност предмета спора је 71.765,00 динара, што по званичном курсу представља износ нижи од 3.000 евра на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору мале вредности, у ком спору ревизија није дозвољена сходно члану 479. став 6. ЗПП, то је без утицаја преиначење првостепене пресуде побијаном одлуком, јер се одредбе члана 403. став 2. тачка 2. наведеног закона не примењују у споровима у којима је посебном одредбом истог закона или посебним законом одређено да ревизија против одлуке о тој врсти није дозвољена што је случај у конкретној правној ствари (прицип *lex specialis derogat legi generali*).

Имајући у виду напред изнето, на основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић